

Çocukken hep çocuk olarak kalacağımı sanırdım. Arkadaşlarla konuşur, yürür, güler, oynardık; güneşten gözlerimiz kamaşır. Okuldan, öğretmenlerden, arkadaşlardan... söz ederdik. Her şey canlıydı. Yakın çevremden ölümler oluncaya dek kafamda ölüm olayı yoktu ya da benden uzaktı; ölümden söz edildiğinde sanki hiç olmayan ve olmayacak bir şeyden söz edilir gibiydi.

İlk düş kırıklığım "büyümek" oldu; yanılmıştım. Büyüdükçe, çocukken "bana öyle gelenler" in gerçekte "öyle" olmadığını kavramaya başladım. Dünya eskilerde olduğu gibi ve daha şiddetli bir savaş içindeydi. Dünyanın dört köşesinde milyonlarca çocuk her gün kan ve ölümden başka bir şey görmüyordu. Açlıktan, hastalıktan dünyayı kendilerinin kurtaracağını iddia eden silah ve savaş tacirlerinin çıkarttığı savaşlarda çocuklar ölüyor, küçük yaşlarda çocuklar çalışma ortamlarında iş kazaları geçiriyor, küçük bedenleri sermayenin kâr hırsı altında parçalanıyordu. "Bu, bir savaş; savaşta sivil ölümler son derece doğal." diyenlerle; güya barışık olunan dönemlerde sermayenin iş kazalarında katlettiği insanların olması aynı sistemin sonuçlarıydı.

Tüm bunlar ortadayken duygularını yitirmiş "büyüklerimiz" olduğu TBMM'de, Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı, 23 Nisan'larda kutlanıyor. Uluslararası Çalışma Örgütü ise, "İş kazaları, savaşlarda ölen insanlardan daha fazla kişinin ölmesine neden oluyor." diye 28 Nisan'ı, iş kazalarından ölen ya da yaralanan, içinde çocukların da bulunduğu, çalışanlar için "anma günü" ilan ediyor.

Büyüyüp duygular yitirildikçe, alışkanlıklar yaşama egemen oldukça "birlerinde" farkındalık durumu da ortadan kalkıyor; oysa çocukluk ne güzeldi! Hele hele farkındalık halindeyken, sık sık sorulan sorular yanıtlanmayı beklerken, algılar sonuna kadar açıkken, duyguya dönüşen her şey belleklerimize kaydedilirken... İşte bunlardan dolayı, farkında olma halinin yaşamdaki en önemli olgulardan biri olduğuna inanıyorum.

ABD'nin dünya patronluğuna soyunduğunu, iddiasını katliamlar üzerinden Irak çıkarmasıyla gösterdiğini, diğer yandan da yakıp, yakıp bombaladığı Irak'ın "yeniden inşaasma" yönelik yapılanmayı tekelci şirketlere ihale ettiğini, bununla yetinmeyip kültür katliamı yaptığını, yetersiz tepkilerin gölgesinde gücün belirleyen olduğu dünyada yaşadığını, "büyük düzelticiler" in yanında "küçük düzelticilerin" de akbabalar gibi Irak'ın üzerinde olduğunu, daha önceleri de ABD'nin savaş aygıtlarının yakıt temininde salyaları akan Türk firmalarının medya-patron işbirliğinde bu işe soyunduklarını bir çocuk farkındalığı ile, kendimize ve çevremize sorular sorarak, yanıtlarını hep beraber arayarak geçmiş hafızalar izleğinde bugüne gelirken yaşananların daha önce de resmini çizmiştik bir çocuk çıplaklığı ile.

Geçmiş, şimdi ve gelecek bağlamında, yaşananlar bütün olarak hepimizi, hem de ayrı ayrı her birimizi etkilerken yaşananların sadece Irak'ta/uzakta olmadığı da her birimizin ve hepimizin farkındalığı şu günlerde. "Yeniden yapılanma" gibi pozitif söylemler ardına gizlenen, "Irak'a özgürlük getireceğiz!" şeklinde devam eden, dezenformasyon birimlerinin dünyanın her tarafında yaptığı gibi bugün yine demokrasi ve insan hakları savunuculuğu yaptığını söyleyen uluslararası şirketler ve temsilcileri, yıkımdan ihalelerle pay alırken, sözde Irak'ı yeniden kurarken, Birleşmiş Milletler de "insani" yardım yapıyor. Bu ne yaman bir çelişki!

Büyüyüp duyguların yitilmesiyle alışkanlığa, kanıksamaya dönen gerçeklerden biri de, farkındalık gereken, çocuk çıplaklığında sorgulanması gerekenlerden biri de nisan ayının içeriği. Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı ile, içinde çocukların da olduğu emekçilerin iş kazaları gününün nisan ayının farklı günlerinde de olsa beraber dillendiriliyor olması. Bir yanda bayram diğer yanda ise Uluslararası Çalışma Örgütü'nün ilan ettiği iş kazalarını anma günü.

İnsanlık ya çocuk yüreği, gözüyle sorgulayacak bu dünyayı ya da kanıksayan, güce tapın yanıyla alışacak bu çirkinliğe. Ya giydirip kuşatarak olanı yumuşatacak ya da çocuk çıplaklığı ile giydirmeden açıkça yanıt verecek. Sınıfsız, sömürsüz, özgür bir dünya! Gerçek bayramlarımızı da o güzel günlerde kutlayacağız.